

TUẦN BÁO
PHÁT TRIỂN ĐIỆN NĂNG

2922 Jolicoeur St.
Montreal - H4E 1Z3
CANADA

Điện thư : aphancao@videotron.ca
WEB: WWW.VOVI..ORG

Số 351

ngày 24 tháng 3 năm 2002

Tờ báo hằng tuần **ĐIỂN KHÍ PHÂN GIẢI** dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

THƠ NGỎ

Cảm Giao

*Tâm thân qui hội hợp thanh cao
Các giới hương tâm hợp sắc màu
Qui hội chơn hồn qui một mối
Vía hồn thông cảm chẳng còn đau*

*Kính bái,
Vĩ Kiên*

Mục Bé Tám từ 19/01/01 đến 25/01/02

Copyright 2002 by Lương Sĩ Hằng & VoVi Association of Canada. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cất xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đứng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường

- 1) Muốn đạt được Phật giới thì phải làm sao?
- 2) Sự hội tụ thiêng liêng có hữu ích gì không?
- 3) Người tu nuôi dưỡng tâm tánh có hữu ích gì không?
- 4) Thanh thanh là sao?
- 5) Trung tín có hữu ích gì không?
- 6) Sự phát triển của mặt đất có thay đổi không?
- 7) Ánh sáng ban chiếu từ đâu?

<p>1) Houston, 19-01-2002 4:00 AM <i>Hỏi: Muốn đạt được Phật giới thì phải làm sao?</i></p> <p>Đáp: Thưa muốn đạt tới Phật giới thì phải dày công thực hành pháp môn</p> <p>Kệ: <i>Dày công thực hiện hành thông Chánh pháp luân lưu chẳng tréo trồng Chuyển hóa khai thông đường chánh đạo Thực hành liên tục tự khai thông</i></p>	<p>2) Dallas, 20-01-2002 9: 20 AM <i>Hỏi: Sự hội tụ thiêng liêng có hữu ích gì không?</i></p> <p>Đáp: Thưa sự hội tụ thiêng liêng rất hữu ích cho chung</p> <p>Kệ: <i>Quý trọng niềm tin trong thực chất Giải phân đời đạo duyên hằng có Niềm tin bộc khởi qui giềng mối Hành thông đời đạo tự thăm dò</i></p>
<p>3) Dallas, 21-01-2002 10: 10 AM <i>Hỏi: Người tu nuôi dưỡng tâm tánh có hữu ích gì không?</i></p> <p>Đáp: Thưa người tu thiền nuôi dưỡng tâm tánh tự hại và chậm tiến</p> <p>Kệ: <i>Tu hành tâm dục hại thân Trí tuệ không minh tăng ý động Mê muội ngu si ý triển trồng Tâm không ổn định chạy lòng vòng</i></p>	<p>4) Dallas, 22-01-2002 9: 00 AM <i>Hỏi: Thanh thanh là sao?</i></p> <p>Đáp: Thưa thanh thanh là bầu trời sáng ngời</p> <p>Kệ: <i>Trời trong thanh thần sáng trong trong Gió mát trăng thanh chuyển một vòng Không khí trong lành không dấy động Quân bình thanh nhẹ tự ngoài trong</i></p>
<p>5) Dallas, 23-01-2002 7: 15 AM <i>Hỏi: Trung tín có hữu ích gì không?</i></p> <p>Đáp: Thưa trung tín rất hữu ích cho chung</p> <p>Kệ: <i>Trung tín chung hợp tiến thân Qui nguyên giềng mối ân cần Thành tâm tu luyện điều cần thiết Trí tuệ phân minh tự xét phân</i></p>	<p>6) Atlantic city, 24-01-2002 10:00 AM <i>Hỏi: Sự phát triển của mặt đất có thay đổi không?</i></p> <p>Đáp: Thưa sự phát triển của mặt đất có thay đổi theo chiều hướng đã qui định của Trời Đất</p> <p>Kệ: <i>Duyên Trời duyên Đất cần thích hợp Giải quyết phân minh rõ tiến trình Đại nguyện chính mình rất cần thiết Tâm linh phát triển giúp tâm mình</i></p>
<p>7) Atlantic city, 25-01-2002 3: 05AM <i>Hỏi: Ánh sáng ban chiếu từ đâu?</i></p> <p>Đáp: Thưa ánh sáng ban chiếu từ cõi thanh tịnh</p> <p>Kệ: <i>Ánh sáng chiếu ban từ cõi tịnh Giải thông đời đạo do chơn tình Qui nguyên giềng mối từ không giới Thanh tịnh bình tâm hiện pháp trình</i></p>	

 THƯ TỪ LAI VẮNG

TPHCM, ngày 6/10/2001

Thầy kính yêu của con,

Con vô cùng xúc động khi nghe nói có cuộn băng hình ghi lại chuyện Thầy sắp ra Đi. Vẫn biết mang xác phàm phải có ngày này thôi và khi xem băng hình Đại Hội Vô Vi 2000 con cũng thấy Thầy yếu nhiều, nhưng con vẫn hy vọng Thầy sống đến 2004 như trong giấc mơ con hỏi Thầy về điều này.

Thầy ơi, đối với con, điều quý nhất trong kiếp người này là được gặp PLVVKHHBPP và được gặp Thầy. Thầy đã giúp con không biết bao nhiêu phen từ tinh thần, vật chất cho đến điểm quang và kể cả mạng sống. Con chỉ tiếc căn cơ mình nặng nề, bị ngoại xâm, bản thể yếu ớt, hơi thở bị hạn chế không được như một người bình thường, tâm tư luôn hướng đời, nhưng con rất thích tu và nguyện tu cho đến đích. Vì mang ơn nghĩa của Thầy quá sâu nặng và cũng thích hợp đường lối THANH TỊNH, SÁNG SUỐT và GIẢI THOÁT của Thầy nên con nguyện đi theo con đường của Thầy để DỮNG và TRÍ thành công ở tương lai và phải trải qua rất nhiều trở ngại. Nhưng con có được niềm tin là luôn có Thầy bên cạnh vì Thầy vẫn còn hiện diện ở thế gian. Nay nghe tin Thầy gần đến lúc từ bỏ chúng con, con vội viết thư này đến Thầy mong rằng vẫn còn kịp nhận được câu trả lời của Thầy bởi con còn biết hỏi ai từ nay về sau nữa.

1) Phải chăng con vẫn thực hành phương pháp công phu, niệm lục tự, soi hôn, PLTC và vẫn đúng giờ tý dù ngày sau thời tiết đổi thay và Di Lạc xuống trần ? Và con sẽ không được nghe theo pháp tu nào ngoài PLVVKHHBPP ? Nếu có thắc mắc thì ông Tư, ông Tám có hỗ trợ bằng vô hình không ?

2) Hiện giờ trước lúc công phu, con niệm danh Thầy như thế này "Nam Mô Đức Ông Tám Lương Vĩ Kiên Phật" như vậy có đúng không hay nên niệm "Nam Mô Vĩ Kiên Phật". Khi bị ngoại xâm tấn công, con niệm danh Thầy có được không?

3) Con vẫn mơ được sống ở làng Vô Vi bên Úc để được gần Thầy, nhưng khó quá. Thầy có bao giờ về lại VN một lần không, thưa Thầy?

Con nghĩ người truyền pháp rất quan trọng và cần thiết cho bạn tu. Nhưng vì hành giả căn cơ thấp kém, thiếu dũng chí, không lo tu rất ráo khi Thầy còn trên thế gian, nên khi người Thầy ra đi, hành giả rất bơ vơ, không biết hỏi ai.

Thưa Thầy, kiếp này con đã làm phiền Thầy quá nhiều. Nếu thời gian còn kịp, xin Thầy giải đáp cho con. Con sẽ cố gắng nghĩ đến Thầy nhiều hơn để lo tu hơn. Mãi mãi biết ơn Thầy Tư tưởng mong được gần Thầy

Con,
TTTT

A C, ngày 7/11/2001

T T,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 6/10/2001, được biết con đang lo lắng cho sự ra đi của Thầy Người tu chấp pháp và thành tâm thì sự đi hay ở do Trời Phật quyết định. Thầy chỉ biết tận tâm phục vụ mọi người khi cần, không thể tung tin thất thiệt được. Cám ơn con đã có lòng tưởng tới Thầy. Con cũng vậy, nên lo tu sửa tốt thì con sẽ có cơ hội thay Thầy độ tha tại trần.

Thầy cũng đã phân tách đầy đủ cho hành giả để cộng hưởng, trí tâm hành pháp là cốt yếu, hướng tâm về lãnh vực thanh tịnh là sẽ tự cứu.

Duyên may con đã được gặp Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, chỉ có thực hành để tự cứu mà thôi. Con không nên lo xa mà chính con không với tới được !

Mong con tự tu tự tiến, một bước chân đi là một niệm hành. Ông Tám lúc nào cũng sẵn sàng hỗ trợ cho người tu thiền. Mong con tư thức và tự hành, mong con sớm thức và hành đúng.

Quý thương

Lương Sĩ Hằng

Vĩ Kiên

TRÍCH BẢNG ÔNG TÁM THUYẾT GIẢNG

1) Con nghe thầy giảng: kích là ác, thiện là hòa. Vậy hòa bằng cách nào mới gọi là hòa?

Hòa là hòa với Bên Trên, hòa với Trời Đất mới thật sự là hòa. Làm bộ hòa với người này mà nói nhỏ ghét người khác, cái đó không phải hòa, cái đó tự lường gạt thôi. Hòa với Trời Đất, hiền ngang với Trời Đất, dũng mãnh, pháp lý không vị nể một ai, nói thẳng một đường và không sợ chết. Vì hồn nó đi được nó không sợ chết. Xác chết chớ hồn không bao giờ chết.

2) Người tu đạo làm sao tránh khỏi sự điều khiển của kẻ khác, mà không làm mất lòng họ?

Bên nào điều khiển chúng ta, chúng ta nhịn nhục và lễ độ. Thì cái hạnh đức chúng ta tốt mới ảnh hưởng người điều khiển. Như chúng ta đi làm mà ông chủ ổng thấy mình hạnh đức tốt, người hiền lành, ổng thương, thì chính ổng mới tìm hỏi: “Chứ anh làm gì mà anh sửa được tánh tốt như vậy?”. Cho nên có nhiều người tôi cho nó đi làm việc ở trong sòng bạc đi nữa, nhưng mà nó cạo trọc đầu và nó ăn chay nó lo tu, rồi bạn bè xung quanh hỏi: “Tại sao mày làm được như vậy?”. Nó cắt nghĩa: “Tôi tu pháp lý sao sao, bây giờ tôi tự thức như vậy đó”. Rồi những người chung quanh cũng bắt chước cạo đầu như nó, nó đâu có phải là người truyền pháp? Hành động nó tốt ảnh hưởng được người kế tiếp. Rồi xếp nó cũng thương nó, lúc nào cũng thương quý nó, bởi nó làm việc hết mình, không gian xảo, thì lúc nào nó thành thật Bên Trên cũng là quý mến nó và thương nó giúp đỡ nó.

3) Con ham thích vui chơi thì đâu có đúng ý nghĩa với chữ “Tu”. Vậy làm sao rời đam mê?

Muốn rời đam mê là khi tự thức mới rời đam mê, cũng như người ăn mặn với người ăn chay. Mà hành Pháp Lý Vô Vi một thời gian tự nhiên nó không có đam mê nữa. Có rủ nó cũng hồng đi. Hồi trước là tôi thích xi-nê một ngày tôi coi 5 rạp, nhưng mà rồi tự nhiên hồng coi rạp nào hết. Trong tôi có xi-nê rồi, tôi đi coi chi? Nhiều cảnh trong người lấm, nhắm mắt là thấy sung sướng, đủ cảnh giới tốt đẹp.

Thông Báo của UBTC DH Khí Giới Tình Thương 2002

Quý bạn đạo đi tham dự khóa sống chung sắp tới ở Đức có thể ghi danh tại chỗ vì có một số BD trong ban tổ chức đi tham dự

Ngoài ra xin đính chính số điện thoại anh Dominique Santelli TV Qui Thức là 250708355 .

Xin cảm ơn

THƠ

Mộng Áo,

Ta đến từ Vô-thỉ.
 Biết bao lần Duyên Ngộ
 Kiếp nào ta quen nhau,
 Kiếp nào ta xa nhau,
 Kiếp này chợt tái-ngộ.
 Phải chăng là Mộng ảo,
 Hợp tan như khói mây,
 Như giọt SƯƠNG đầu lá.

Mọi vật đều Vô-thường,
 Hữu hình tất hữu hoại
 Trước mắt là già-nua,
 Là đau-yếu tật nguyên,
 Là lưng còm vai rút,
 Hoa nào lại không tàn,
 Trăng nào đâu tròn mãi .

Hãy tỉnh giấc Mê say,
 Quên cái TA phàm-tục,
 Nhìn cái TA thanh cao,
 Trên đỉnh đầu Hà-thành
 Nơi hội -tụ Điển-giới,
 Là chốn Linh-cảm giao,
 Là triền-miên An-Lạc.

NAM-MÔ A-DI-ĐÀ PHẬT
 VẠN-VẬT THÁI-BÌNH .

OH2

Kính Gửi Thầy .

Tham

Nhìn xem cái cảnh thế gian
 Giả tạm tranh nhau đánh, giết, giành
 Mộng Quỳ cúi lạy linh thiêng Phật
 Cứu độ cho con triệu phú thành
 Đi với Phật bày cơ mưu lợi
 Gạt bạn hiền tráo trở tiền xu
 Tưởng đâu Phật thấy như mù
 Nào ngờ Phật ở trong Tâm bạn rồi
 Thế mới biết cơ Trời biến chuyển
 Diệt lòng tham mới đặng quy hồi
 Tu chi đi đứng nằm ngồi
 Chẳng chuyên niệm Phật lại chuyên niệm tiền
 Tâm giao cảm Điển Quang thanh nhẹ
 Tu chuyên cần người nhẹ không tham
 Vô Vi không nói làm xàm
 Miệng luôn tươi nở nụ cười thơm tho
 Mắt tươi sáng như rằm tháng tám
 Mặt như hoa thoa phấn sáng ngời
 Vô Vi không nói nhiều lời
 Mượn danh giả hiệu gạt người thế gian
 Vô Vi không sợ gian nan
 Tự thanh tự đạt tự tầm đàng
 Cuốn lưỡi ngậm môi giả diếc đui
 Không cần giả ảo của đời
 Chính em, chính trị lỗi thời rồi ông ơi.

Nam Mô A Di Đà Phật Vạn Vật Thái Bình
 Đoàn Mộng Điệp
 Nam california. Kính Bút.

BẠN ĐẠO VIẾT

Thể theo yêu cầu của chị Đoàn Mộng Điệp, chúng tôi xin đăng lại bài viết Từ Ái (gửi lần thứ nh) với sự bổ túc của tác giả. Và xin lưu ý chị là cả hai bài đều được giữ nguyên văn không có sửa chữa một chữ nào.

TBPTĐN

-=-=-
TỪ ÁI

Kính thưa bạn đạo bốn phương.

Qua mấy bài viết vừa qua của Linh Tinh Đoàn Mộng Điệp, tôi đã tìm hiểu được rất nhiều tâm tư củabạn đạo. Tôi có bài thơ vui vui.

Anh ơi nhớ bỏ Cấp Bằng

Vào tu đừng để lần nhần khó yên

Tu rồi đừng động liên miên

Giữ tâm thanh tịnh khi thiền không có . . . nổi cơn.

Các bạn có đồng ý nhờ có bài viết của tôi mà bạn đạo có thể lôi ra bản tính phàm trần của mình để tự tu tự sửa không, thật ra tôi tu giở lăm, lâu lâu “quậy” một chút cho lên tinh thần tu học, tôi không tự nguyện làm người xấu thì bạn đâu có thể đo lường công phu tu học của mình như thế nào, tôi nhận được không biết bao nhiêu lời dạy dỗ tự các bạn, tự tu tự sửa thì tôi đã và đang làm thế nhưng phục vụ tôi vẫn cảm thấy cần phục vụ thêm cho vui, như bạn đạo thấy tui rồi, tướng nhỏ xíu mà tu mới nửa thế mà bạn đạo hợp nhau ăn hiếp không thấy hổ thẹn sao?, chỉ là không biết sao từ lúc tự nhiên vẩn thân vào Tuần Báo Phát Triển Điện Năng càng ngày Điển lực càng dồi dào nên tôi có bốn phận đem tin tức thông tin đến khắp nơi, kèm theo những tin vui vui c ho có bài đọc chữ cứ đọc thơ trên tuần báo hoài chắc bạn đạo ngủ hết.

Nhưng ma ợc các bạn biết không, bạn đạo mình ghê lăm, thấy im im, ản ản nhưng vừa nghe có người muốn làm nổi là thiếu điều muốn kiếm thanh toán, muốn dựng cờ nổi giậy, từ Nam tới Bắc từ Âu tới Á, người thì khuyến khích viết thêm vì đọc vui và thoải mái qua, tặng thêm tinh thần tu học, người thì bảo im, người thì cho là khùng, người thì cho là tẩu hỏa nhập ma, bắn quá trời, bây giờ hình như tôi là tổng đài của Vô Vi,(các bạn nào muốn biết thêm chi tiết xin liên lạc thư riêng) nhờ ngồi một chỗ viết bài mà biết đủ thứ, thanh cũng hưởng mà trực cũng hứng luôn, bạn đạo dàn trận kiêu này một thời gian nửa các bạn sẽ thấy tôi một là thành Iron Woman (người Đàn Bà sắt thép ủa quên sắt thép) hai là thành đất, vì được cả Cộng Đồng Vô Vi điều luyện.

Tự nhiên thành nhà báo bất vụ lợi của Vô Vi, bốn phận củatôi phải viết ra những gì nghe và thấy trước mắt, cho nên bạn nào ngồi ở nhà không biết trắng đen ra sao thì đừng có nhào vô chửi ké, tôi nói là nói theo cái thấy hiện tại, cái tin mới nhất, chứ không có bài bát hay thêm mắm muối đâu, hay thì khen ma ợgiở thì moi ra để cùng nhau tu sửa, còn bạn có tịch thì rục rịch ráng chịu, tôi không hề sợ sệt dưới bất cứ hình thức nào thà Tử vì Đạo còn hơn thành Con Ma trôi sông lạc chợ, có một mạng thôi mà trước sau cũng tới con đường mà mọi người phải tới thôi, chết vui hơn sống khổ, (không biết câu này từ đâu ra? Tui dốt lăm).

Nhất là khi đi thiền đường, thiền viện có mấy ông già chính trị gia củ xì của Việt Nam ngày trước dựng tới là xô chính trị học ra tôi nghe không hiểu gì hết, hoặc xô bằng cấp ra là xin chịu thua, tôi nghĩ tại tu dở nên bí lối phải lấy chức tước địa vị, hay bằng cấp ra hù cho bạn đạo sợ chứ thật ra học giỏi nhiều bằng cấp hay chức vụ lớn trong xã hội của Việt Nam hay của Hoa Kỳ không có dính líu gì tới Vô Vi cả, bằng cấp Đời chỉ là vật chất mà thôi, cái thông suốt của Đạo mới thật sự là bạn đạo, “tu là nói thẳng nói thật không nịnh bợ giả dối”. Câu này hay lăm lúc tôi mới vào tu, năm đó Đại Hội ở Bỉ tôi không có đi, nhưng tôi được bạn đạo tặng cho vài cuốn băng tường thuật rất hấp dẫn lúc đó có sự đối đáp giữa anh Nguyễn Phương Yên và anh Lý Vĩnh, tôi lúc đó chỉ nghe băng thôi mà cảm phục anh lý Vĩnh lăm, anh nói hùng hồn như thế này: “Người tu phải nói thẳng nói thật không nịnh bợ đưa đẩy, không giả dối không có sợ ai”, cho nên tôi nhớ hoài không quên, vàbây giờ tui cũng trong hồn nhiên và tự nhiên mà biến thành thật thà xây dựng, các bạn có hợp nhau bầm tôi ra như con mắm tôi cũng nói như vậy mà thôi à, ai biểu anh chị dạy tui vậy mà.

Tu là tu bổsữa chữa tôi học rất nhiều từ mọi nơi bạn đạo đưa về nhờ cái “Đức tính” thích nghe chửi và nghe chửi quen rồi nên cảm thấy vui khi bị chửi, cứ mỗi người lấy một chút là cũng đủ phát triển mạnh rồi, cho nên tôi cũng hay khuyên bạn đạo nên viết bài thêm cho tuần báo, viết cho thật đậm đà, cho sôi nổi cho gan dạ thì sẽ học rất nhiều điều của Cộng Đồng Vô Vi từ vô hình đến hữu hình.

Tu thời lấy nhẹ làm đầu

Đừng có buồn rầu cho uổng công phu
Tu rồi đừng nghĩ đi đâu
Giặc nhà dọn trước, sau thâu Tam Liễu.

Thành tâm đóng góp và nuôi dưỡng tinh thần phục vụ tối đa, bài thông tin kế tiếp sẽ từ Quốc Gia Cộng Hòa Liên Bang Đức, các bạn nhớ đón coi, hy vọng có nhiều tin hấp dẫn.

Nam Mô A Di Đà Phật Vạn Vật Thái Bình
Đoàn Mộng Điệp (Nam California)
karonied@hotmail.com
Kính bút
